

[Miljøministeren]

som der er enighed om, at oplægget skal indeholde en kraftig hensigtserklæring om, at ingen nye lande påbegynder dumpning af lav-radioaktivt affald i overgangsperioden. Diskussionen mellem de nordiske lande om, hvor lang man finder en overgangsperiode bør være, er endnu ikke afsluttet, men spørgsmålet forventes afklaret i løbet af kort tid.«

Spm. nr. S 427

Til *energiministeren* (30/12 82) af:

Glistrup (FP):

»Hvordan adskiller den nuværende regerings energipolitiske syn på energiafgifter sig fra den tidligere regering?«

Begrundelse

I den tid, energiminister Poul Nielson fungerede, talte han ofte og gerne om det rimelige i at forhøje energiafgifterne – hvad enten råoliepriserne gik op eller ned. Socialisering af afgiftsvejen var så tydeligt hovedsigtet. Undtagelsen var alene energiministerens egne fikse ideer i form af prestigeprojekter som naturgas, vindmølledekket og lignende fantasterier.

Ministerskiftet har unægtelig på adskillige områder været mere påkrævet i energiministeriet end på nogen anden portefølje. Men den nye minister er tydeligvis af den tavse danskernes slægt. Derfor må han provokeres, for at offentligheden kan følge, hvad der i grunden er den siddende regerings energipolitik.

Man kunne således for eksempel spørge, om ministeren mener, at gældende energiafgifter ud fra en rent energipolitisk synsmåde alt i alt ligger for højt, for lavt eller på et passende niveau, eller om, hvilke forskydninger ministeren mener der bør foretages mellem de forskellige energiafgiftssatser – for eksempel fra elafgift til råenergi, fra bygasafgift til naturgasafgift, fra kulafgift til afgift på vedvarende energi osv. osv.

Besvarelse (11/1 83):

Energiministeren (Enggaard):

Regeringen har ikke aktuelle planer om at forhøje energiafgifterne, således som den tid-

ligere regering havde bebudet for så vidt angår olieafgiften.

Som bekendt medvirkede den nuværende regerings partier ikke ved gennemførelsen af forhøjelserne af energiafgifterne, som den tidligere regering gennemførte i 1982.

Af statsfinansielle grunde kan regeringen på nuværende tidspunkt imidlertid ikke gå ind for at ophæve de senest gennemførte afgiftsforhøjelser, men jeg kan oplyse, at spørgsmålet om afgiftsbelastningen på de forskellige energiprodukter netop er taget op til nyvurdering i regeringen.

Størrelsen og udformningen af de enkelte energiafgifter vil blive vurderet under hensyntagen til finanspolitiske, afgiftspolitiske og energipolitiske målsætninger, herunder behovet for at opnå besparelser og omlægninger af energiforbruget.

Spm. nr. S 429

Til *ministeren for offentlige arbejder* (4/1 83) af:

Barsøe-Carnfeldt (UP):

»Vil ministeren undersøge muligheden for, at den vigtige service det er at kunne telefonere, hvor modtageren accepterer at betale, bibeholdes som en naturlig telefonservice i ind- og udland, samt oplyse, hvor mange »Collect Call«-samtaler der ekspederes på et år ind og ud af Danmark, og hvor mange penge der snydes for pr. år.?«

Begrundelse

I Radioavisen den 30. december 1982 blev det nævnt, at P & T ville afskaffe »modtageren betaler«-servicen grundet misbrug, hvor der har været ringet fra en telefonboks i USA til en telefonboks i Danmark, hvorefter man ikke kunne finde frem til debitor. Der må kunne findes en teknisk ordning, som registrerer modtagelse af telefonsamtaler, når disse modtages i en telefonboks, så misbrug er umuligt. Tusinder af medarbejdere, som rejser for danske virksomheder i udlandet, anvender »Collect Call« for på denne måde at sikre korrekt afregning for de førte samtaler. Internationale hoteller verden over opkræver op til det dobbelte af en normal samtales pris. En dansker i nød i udlandet vil ved hjælp af »Collect Call«-systemet undgå lange forhandlinger om tilladelse til at benyt-